

kunde komme frem her, dog ikke for at kunne faae Leilighed til at udtale, hvad den ærede Rigsdagsmand fandt for godt at betegne som morsomt; thi uagtet jeg ved mange Leiligheder her har erkjendt, at jeg ganske vist foretrækker det Morsomme for det Kjedelige, saa er det dog ligesaa vist min Overbeviisning, at et Foredrag for at have nogen Betydning maa, foruden at være pikant, ogsaa have noget Indhold, og jeg haaber, at det Foredrag, jeg før havde den Ære at holde for det ærede Thing, dog ogsaa havde noget Indhold; det maa jeg ialfsald slutte af de Udtalelser, der bagefter fremkom fra flere Sider. Selve disse Udtalelser maatte jo, hvis jeg som sagt havde befundet mig i nogen Forlegenhed, i en ganske overordentlig Grad have hjulpet mig ud af denne; thi jeg seer ikke rettere, end at min Stilling er saaledes, at man, hvadenten man følger Fleertallets eller Mindretallets Forslag, vil komme til det Resultat, at disse Udgifter komme til at passere. Skulde man komme til noget andet Resultat ved at følge Fleertallets Forslag, saa maa jeg i en meget mærkelig Grad have misforstået Sagen, og følger man Mindretallet, vil man komme til et Resultat, der ganske vist paa en meget umiddelbar og velsluttelig Maade bliver et saadant, at det kan være til min største Tilfredshed. Efter den Udtalelse, vi nys hørte af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), hvilken Udtalelse jeg i det Hele taget ikke kan andet end være tilfreds med, idet jeg maa antage, at vi i dette Punkt ikke ere saa uenige, som vi sandsynligviis ere det i mange andre, maae vi jo efter hans Mening komme til et Resultat, som ender med Alles Tilfredshed, altsaa noget endnu Bedre. Jeg ønsker saameget som noget Menneſte overhovedet at kunne virke til at skaffe Tilfredshed, om ikke hos Alle, saa dog idetmindste hos Saamange som muligt, og efter hans Mening vil jo Vedtagelsen af Fleertallets Beslutning virkelig være Noget, hvorved Alle maae betragte sig som tilfredse. I og for sig finder jeg imidlertid ikke denne Veien nødvendig, det maa jeg tilstaae. Naar man nemlig tager Hensyn til, at der her er Spørgsmaal om Noget, som ikke kan gjentage

sig — thi den hele nye Ordning af Theatret gjør, at disse Spørgsmaal ikke kunne gjentage sig paa den Maade — og naar man desuden tager Hensyn til, at Sagen ikke har kunnet redresseres af mig som Minister, fordi jeg var aftraadt fra Kirke- og Undervisningsministeriet, inden Regnskabsaaret var forbi, og ikke senere har havt med dette Ministerium at gjøre, saa vil det, naar Alt kommer til Alt, være det Naturlige — og jeg kan ikke indsee, at det skulde være til Præjudice for Noget, eller at det skulde kunne give noget som helst skadeligt Præcedens — at man nu endelig afgjør Sagen, efterat denne lange Forhandling har fundet Sted, istedetfor at lade den komme til en ny formel Afgjørelse, hvorved man jo vistnok mener, at der ikke skulde finde en yderligere Forhandling Sted, Noget, som imidlertid dog kunde blive Tilfældet. Naar jeg blot selv til den Tid maa have den Ære at være Medlem af Thinget, skal det være mig hørt atter at optage denne Discussion; men det var jo muligt, at jeg da ikke var det mere, og da der ikke er saa lang Tid af Sessjonen tilbage, kunde jeg ogsaa af den Grund finde det uanstændigt og naturligt, at Sagen nu blev endelig afgjort. Som jeg allerede har udtalt, vil den Trøst, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blizen-Finecke) har villet give mig, være fuldstændig overflødig.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede, at denne Sag kunde blive svækkende for Statsrevisionen, saa vil jeg haabe, at Statsrevisionen har større og bedre Kræfter, end at den skulde blive reent cujoneret eller, som han sagde, reduceret til et tomt Skin, derved, at denne Sag blev afgjort overeensstemmende med Mindretallets Forslag. Dersom Statsrevisionen ikke forøvrigt havde en kraftig Existent og ikke nu i saa lang Tid havde udsoldet en saa stor Virksomhed, vilde dette jo maaskee, navnlig hvis det var en vigtigere Ting, hvorom der her var Spørgsmaal, blive Tilfældet; men at denne Sags Afgjørelse efter Alt, hvad der nu foreligger, skulde kunne virke til, at der kun blev et tomt Skin tilbage af den, det anseer jeg for umuligt; i alt Fald er jeg overbe-